

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobkyně: **J. T.**, zastoupené JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2017, čj. DSH/3873/17, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 7. 2018, čj. 30 A 80/2017-87,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta její žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Domažlice (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 15. 12. 2016, čj. MeDO-81194/2016-Václ. Správní orgán I. stupně tímto rozhodnutím zamítl námitky stěžovatelky proti provedení záznamů bodů v bodovém hodnocení řidiče a tyto záznamy potvrdil.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost, jejíž součástí je i návrh na přiznání odkladného účinku. Tento návrh stěžovatelka odůvodňuje předně tím, že jí hrozí nenapravitelná újma spočívající ve ztrátě zaměstnání. Mobilita je pro ni nezbytná k výkonu práce, neboť denně dojíždí do zaměstnání do Německa. Stěžovatelka dále poukazuje na to, že je samoživitelkou dvou nezletilých dětí, přičemž se synem navštěvuje dětskou kliniku v Plzni a jeho zdravotní stav vyžaduje pravidelné kontroly. Stěžovatelka s ohledem na svůj věk a pracovní zkušenosti bude jen těžko nacházet uplatnění v jiném oboru, ve kterém by vlastní mobilita nebyla vyžadována. V návrhu dále upozornila na možnou finanční újmu způsobenou případnými úkony spojenými s navrácením řidičského oprávnění (přezkoušení v autoškole a dopravně-psychologické vyšetření), pokud by u ní došlo ke ztrátě zaměstnání. Podle stěžovatelky by přiznání odkladného účinku nemělo vliv na práva třetích osob ani by neohrožovalo závažným způsobem veřejný zájem. Připomněla, že krajský soud v řízení o žalobě odkladný účinek podané žalobě přiznal.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva základní předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže (i) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže (ii) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby kasační stížnosti mohl být odkladný účinek přiznán, musí navrhovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 27/2012-32 a čj. 6 Ads 99/2013-11).

[6] Nejvyšší správní soud má v dané věci za to, že stěžovatelka svá tvrzení o nepoměrně větší újmě dostatečně prokázala. Jak předně plyne z předložených listin, stěžovatelka za účelem výkonu zaměstnání cestuje do Německa. Přestože soud nepřehlédl, že oproti době řízení před krajským soudem došlo v případě stěžovatelky ke změně zaměstnavatele, je podstatné, že se stále jedná o zaměstnavatele zahraničního. V tomto ohledu je nutno připustit, že přeshraniční možnosti veřejné dopravy do zaměstnání jsou oproti dopravě vnitrostátní omezené. Stejně tak stěžovatelka lékařským potvrzením doložila, že její syn je sledován na dětské klinice v Plzni (tedy mimo místo bydliště stěžovatelky), kam se musí dostavovat na pravidelné kontroly. Pokud jde o tvrzení, že stěžovatelka je ve vztahu ke svým dětem „samoživitelkou“, zde soud mohl vyjít toliko z čestného prohlášení, jež je součástí spisu krajského soudu. Výše uvedené skutečnosti jsou nicméně ve svém úhrnu dostatečné k závěru, že se v daném případě jedná o výjimečnou situaci, v níž lze dle existující judikatury odkladný účinek v obdobné situaci přiznat, neboť stěžovatelka (resp. osoby jí blízké) je na řízení motorového vozidla existenčně závislá (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, čj. 6 As 29/2013-80).

[7] Pozbytí řídičského oprávnění, jež je důsledkem napadeného rozhodnutí žalovaného, by v dané věci mohlo představovat pro stěžovatelku a osoby jí blízké nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí žalovaného, stěžovatelka dosáhla v registru řidičů celkové hranice 12 bodů jednak v důsledku nepřipoutání se bezpečnostním pásem za jízdy (ve dvou případech), a jednak v důsledku překročení nejvyšší povolené rychlosti mimo obec (v jednom případě) a v obci (ve dvou případech). Nejvyšší správní soud samozřejmě nikterak nebagatelizuje stěžovatelkou spáchané přestupky, především pokud jde o překročení povolené rychlosti. Zde však především zohlednil, že žalobkyně nepřekročila povolenou rychlost nikterak excesivně (při dovolené rychlosti v obci 50 km/h byla rychlost stěžovatelky po odečtu 63 km/h, resp. 60 km/h, a při dovolené rychlosti mimo obec 90 km/h byla rychlost žalobkyně po odečtu 101 km/h; viz odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu). Za těchto okolností soud neshledal, že by v důsledku přiznání odkladného účinku ve srovnání s prokázanou újmu stěžovatelky převažovala možná újma jiných osob, nebo že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s veřejným zájmem. To ostatně v dané věci netvrdí ani žalovaný, který se k návrhu stěžovatelky nevyjádřil.

[8] Nejvyšší správní soud v k výše uvedenému dodává, že přiznání odkladného účinku odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného správního orgánu po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Ztotožní-li se kasační soud s krajským soudem v tom, že rozhodnutí žalovaného bylo v souladu se zákonem, pak bude povinností stěžovatelky respektovat důsledky rozhodnutí žalovaného, které u soudu napadla. Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s.). Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

[9] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku, a sice podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[10] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je **1080421918**. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. října 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: